

ROMBOUTS, Jef (Rumst 21 juli 1893 – Mortsels 2 maart 1952).

Studeerde aan het **Klein Seminarie van Hoogstraten** en aan de Leuvense universiteit, waar hij tot doctor in de Germaanse talen promoveerde. Rombouts werd leraar aan het Koninklijk Atheneum te Antwerpen en was van 1926 tot 1932 schepen van onderwijs te Mortsels.

Als officier kwam Rombouts tijdens de Eerste Wereldoorlog in contact met het lijden van de gewone Vlaamse frontsoldaat. De verbetering van de toestand van de Vlaamse soldaat werd de leidraad van zijn leven. Hij lag mee aan de basis van de oprichting van het **Verbond der Vlaamse Oud-strijders** (VOS), was promotor van de **IJzerbedevaarten** en een propagandist van de actie tegen het **Frans-Belgisch Militair Akkoord**. Daarnaast was hij de spilfiguur in de tussenoorlogse actie voor de vernederlandsing van het leger. Onder zijn impuls werd in november 1927, naar aanleiding van de par-

Jef Rombouts zette zich in voor de Vlaamse soldaat. Hij lag aan de basis van VOS en de IJzerbedevaarten, was medestichter van de Vlaamsche Legercommissie (1927) en de Vlaamsche Vereeniging voor Reserveofficieren (1938). (AMVC)

lementaire besprekingen van een nieuwe taalwet voor het leger, het vooroorlogse **Het Vlaamsch Legercomiteit** onder de naam Vlaamsche Legercommissie opnieuw opgericht. Rombouts werd tevens hoofdredacteur van *Het Legervraagstuk*, het strijdblad van de commissie. In de door de regering ingestelde Gemengde Militaire Commissie verdedigde hij in februari 1928 de standpunten van zijn pressiegroep. In 1938 was hij medestichter van de **Vlaamsche Vereeniging voor Reserveofficieren** (VVRO).

Rombouts' goed onderbouwde argumenten hadden invloed doordat hij een forum kreeg in *De Standaard*, waarin hij de bijdragen over het leger verzorgde. Ze vielen bij de overheid in slechte aarde. De ministerraad stelde in 1939 zelfs voor hem een dubbele blaam te geven: een door de minister van onderwijs (leraar) en een door de minister van landsverdediging (reserveofficier). Op 1 januari 1940 lag zijn ontslag als reserveluitenant klaar.

Als krijgsgevangene in mei 1940 werd Rombouts vrij vlug met het merendeel van de Vlaamse reserveofficieren gerepatrieerd. Tijdens de bezetting bleef hij afzijdig van de **collaboratie**, waarvan hij een beslist tegenstander was. Na de oorlog werd hij vanwege zijn loyale houding gepromoveerd tot reservekapitein. Ook kon hij snel de Vlaamse actie betreffende het leger hervatten. Hij roerde de grietrommel op het **Algemeen Vlaams Congres** in 1949 en werd opnieuw medewerker voor legeraangelegenheden van *De Standaard*.

WERKEN: Artikelen in *De Standaard*; – Dr. A. van de Perre, de ridderlijke Vlaming, z.j.; – Het militair vraagstuk. Vertoog gehouden voor de vergadering van de gemengde legercommissie op 21 februari 1928, 1928; – Simon Stevin: taalstrijd, taalzuiveraar, 1933; – August van Cauwelaert en zijn tijd, 1951.

LITERATUUR: R. Boijen, *De Taalwetgeving in het Belgische Leger* (1830-1940), 1992.

RICHARD BOIJEN